

คำอธิษฐาน ของเนิบนาบ

มีหอยทากอยู่ตัวหนึ่งชื่อว่า เนิบนาบ เขาเป็นหอยทากที่กระตือรือร้นกว่าหอยทากทั่วไปมาก เวลาที่พวกหอยทากตัวอื่นๆ กระดืบไปไหนมาไหนพร้อมๆ กับเนิบนาบ พวกเขาต้องยืนรอนเนิบนาบนานนับชั่วโมงเลยทีเดียว บางครั้งกว่าเนิบนาบจะกระดืบมาทัน เพื่อนๆ บางตัวก็หลับไปเสียแล้ว

วันหนึ่งเพื่อนๆ หอยทากต่างพากันบ่นว่า “เนิบนาบนะกระดืบช้า...ช้า
ต่อไปฉันจะไม่ไปไหนกับเขาอีกแล้วละ”

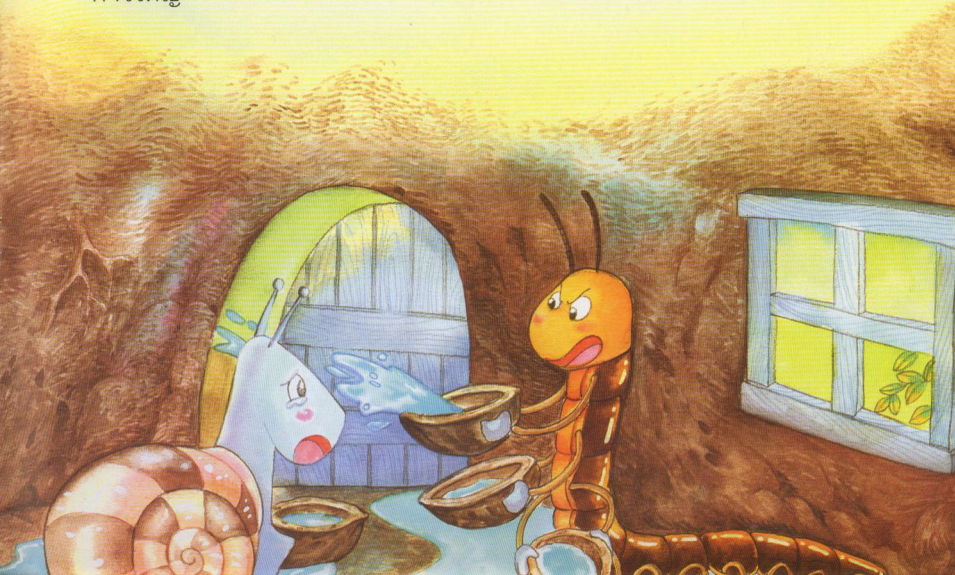
เนิบนาบแอบได้ยินเข้าก็เสียใจ เขากลั้นน้ำตาหยดโตๆ เอาไว้ไม่ให้
เพื่อนๆ เห็น แล้วค่อยๆ กระดืบกลับบ้าน

พอถึงบ้านเนิบนาบก็ร้องไห้โฮ น้ำตาของเขาไหลออกมาไม่ขาดสาย
จนท่วมบ้านของคุณกิ่งกือพันขาซึ่งอยู่ใกล้ๆ กับบ้านของเขา
คุณกิ่งกือพันขาเห็นน้ำท่วมบ้านของตนก็ร้องตะโกนด้วยความตกใจ
“ช่วยด้วย! ช่วยด้วย! น้ำป่าไหลมาท่วมบ้านของฉันจ้า!”

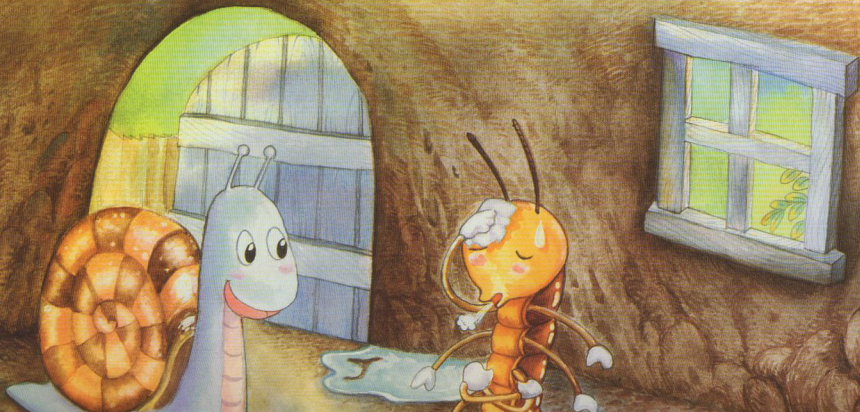
เนิบนาบได้ยินเสียงร้องของคุณกิ้งกือพันขาจึงหยุดร้องให้ แล้วรีบ
กระดืบมาดู เมื่อเห็นว่าน้ำตาของตนไหลไปท่วมบ้านของคุณกิ้งกือพันขา
เข้าไปขอโทษขอโพย และช่วยคุณกิ้งกือพันขาวิดน้ำตาออกจากบ้านเป็น
การใหญ่

กว่าน้ำตาจะแห้ง เนิบนาบกับคุณกิ้งกือพันซากก็หมดแรง หอบแฮกๆ
ด้วยกันทั้งคู่ เมื่อหายเหนื่อยแล้วคุณกิ้งกือพันซากก็ถามเนิบนาบว่า

“ทำไมเธอจึงร้องไห้มากมายขนาดนี้ล่ะ” เนิบนาบจึงเล่าเรื่องทั้งหมด
ให้คุณกิ้งกือพันซากฟัง

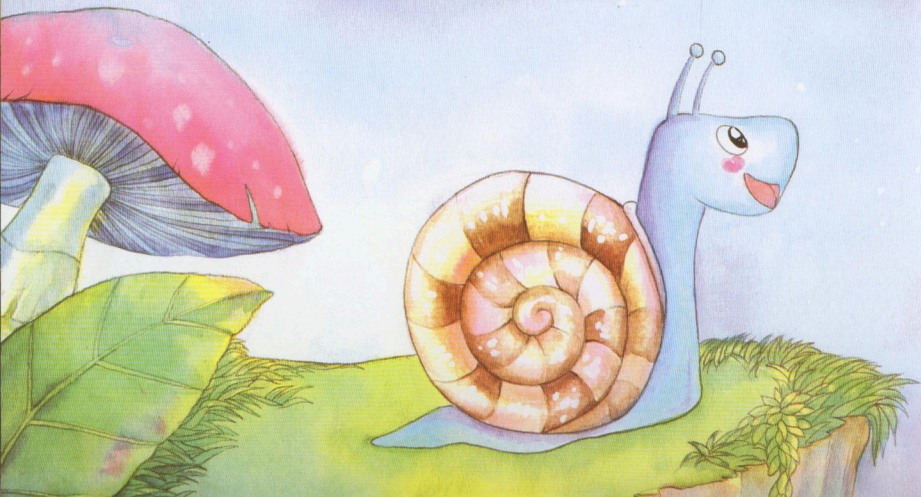
เมื่อเนิบนาบเล่าจบ คุณกิ้งกือพันซากก็พูดว่า “ฉันคิดว่าฉันมีวิธีที่จะ
ทำให้เธอกระดืบได้เร็วขึ้นนะ”

“ทำอะไรหรือ” เนิบนาบถามด้วยน้ำเสียงตื่นเต้น
คุณกึ่งก็อพันขาบอกว่า “คุณปู่เคยเล่าให้ฉันฟังว่า ในเวลากลางคืน
หากใครได้เห็นดวงดาวสีแดงพุ่งลงมาจากท้องฟ้า ผู้นั้นจะสามารถขอพร
จากดวงดาวสีแดงได้หนึ่งข้อ ถ้าเธอลองขอพรดูอาจจะได้ผลก็ได้นะ”

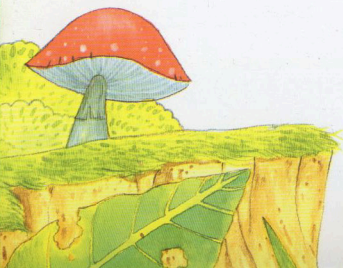
เนิบนาบได้ฟังดังนั้นก็ดีใจ เขาคิดว่าอย่างไรเสียเขาก็ควรจะทดลองดู
ดังนั้นพอท้องฟ้าเริ่มมืด เขาก็งอตัวออกไปเฝ้ามองหาดวงดาวสีแดงที่
คุณกิ้งกือพันขาพูดถึง

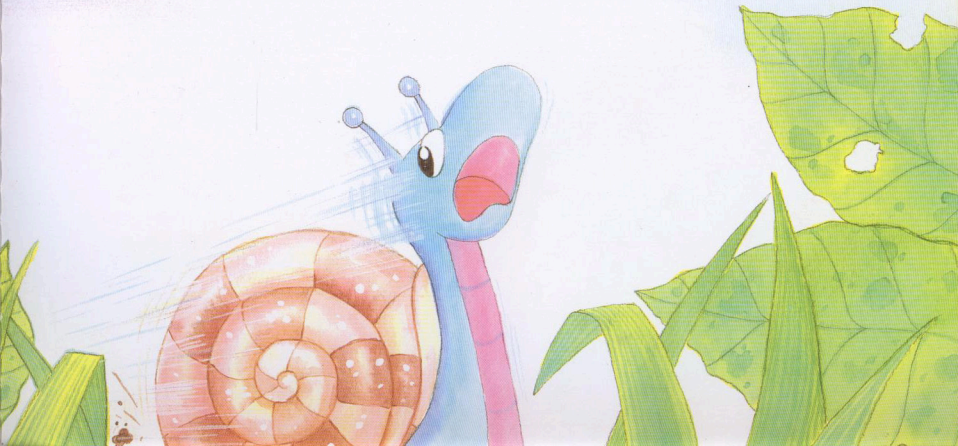

เนิบนาบต้องอดหลับอดนอนเพื่อเฝ้ามองหาดวงดาวสีแดงอยู่หลายคืน จนกระทั่งในคืนหนึ่ง ขณะที่เนิบนาบกำลังจะเผลอหลับไป เขาก็มองเห็น ดวงดาวสีแดงพุ่งลงมาจากฟากฟ้า เนิบนาบดีใจมาก เขารีบอธิษฐานว่า “ขอให้ฉันกระต๊อบเร็วขึ้นกว่านี้ด้วยเถอะ เพียง!”

พอสิ้นคำอธิษฐาน เนิบนาบก็รู้สึกงาตัวของเขาเบาหวิวราวกับปุยนุ่ม
เมื่อเขาลองกระโดดจึงพบว่าตนเองสามารถกระโดดได้อย่างรวดเร็วราว
กับกระต่ายวิ่ง

เนิบนาบดีใจมาก เขาลองกระดืบไปทางโน้นที กระดืบมาทางนี้ที แต่ไม่นานเขาก็รู้สึกว่าเขาไม่ชอบที่ตัวเองกระดืบเร็วๆ แบบนี้เลย เพราะเขาไม่สามารถบังคับร่างกายของตนได้เหมือนเช่นเคย

เนิบนาบกระดืบไปชนต้นไม้บ้าง กระดืบไปชนก้อนหินบ้าง จนหัวโน
หน้าตาบวมปูดไปหมด

“โอ๊ย! แล้วเราจะทำอย่างไรดีล่ะทีนี้” เนิบนาบคิดด้วยความกุ่มใจ

เมื่อไม่รู้ว่าจะแก้ไขได้อย่างไร เนิบนาบจึงกระต๊อบไปยังบ้านของคุณ
กิ้งกือพันขาอีกครั้ง เพื่อขอคำปรึกษา

เมื่อคุณกึ่งก็อพันซาทราบ จึงแนะนำว่า

“วิธีแก้ไขมีอยู่แค่วิธีเดียว นั่นก็คือเธอจะต้องมองหาดวงดาวสีแดงให้พบอีกครั้ง แล้วอธิษฐานให้ตัวเองกลับไปเป็นเหมือนเดิม แต่เธอแน่ใจนะว่าไม่อยากจะกระดืบเร็วๆ แบบนี้อีกแล้ว เพราะถ้าเธอเปลี่ยนใจแล้วไปขอพรซ้ำอีกละก็ ดวงดาวสีแดงจะโกรธมากและอาจดลบันดาลให้เธอพบโชคร้ายต่างๆ นานา”

“แน่ใจจ้ะ ฉันคิดดูดีแล้วก็เห็นว่าฉันเหมาะที่จะกระต๊อบซ้าๆ แบบเต็ม
มากกว่า ถ้าเพื่อนๆ จะไม่ยอมคบกับฉันเพราะฉันกระต๊อบซ้าก็ช่างเขาเถอะ”
เนียนาบตอบอย่างมั่นใจ

จากนั้นเนิบนาบก็กระดืบไปเฝ้ามองหาดวงดาวสีแดงอีกครั้ง คราวนี้
เขาเฝ้ามองเพียงแค่สองคืนก็พบดวงดาวสีแดงส่องประกายพุ่งตัด
ท้องฟ้าอันมืดมิดลงมาเป็นทางยาว

เนิบนาบเห็นดังนั้นจึงรีบอธิษฐานว่า

“ขอให้ฉันกลับไปกระต๊อบช้าๆ เหมือนเดิมด้วยเถอะ เพียง!” พอพูดจบ
เนิบนาบก็กลับเป็นเนิบนาบผู้เชื่องช้าเช่นเดิม เขาดีใจมากและกระต๊อบช้าๆ
กลับบ้านอย่างมีความสุข

เมื่อกลับมาถึงบ้าน เนิบนาบก็เห็นเพื่อนๆ หอยทากที่มายืนรอเขาอยู่
หน้าบ้านเต็มไปหมด เนิบนาบจึงถามด้วยความประหลาดใจว่า
“พวกเธอมาทำอะไรกันหรือจ๊ะ”

เพื่อนๆ หอยทากตอบว่า “พวกเรามาขอโทษที่เคยพูดไม่ดีกับเธอนะ
เนิบนาบ พอคิดดูแล้วว่าแม้เธอจะกระต๊อบช้า แต่เธอก็เป็นเพื่อนที่ดีมีน้ำใจ
ช่วยเหลือผู้อื่นเสมอมา แถมยังมีเรื่องสนุกๆ มาเล่าให้เราฟังทุกวัน
เนิบนาบยกโทษให้เราเถอะนะ ต่อไปนี้พวกเราจะไม่ว่าเธออีกแล้วละ”

เนิบนาบได้ฟังดังนั้นก็ดีใจ เขาบอกเพื่อนๆ ว่า “ฉันไม่โกรธพวกเธอ
หรอกจ้ะ” นับจากนั้นเนิบนาบและเพื่อนๆ หอยทากก็เป็นเพื่อนที่ดีต่อกัน
ตลอดมา

เรื่องราวของ “เนิบนาบ” หองทากที่กระดืบช้า...ช้า
จนเพื่อนๆ ระอา ไม่อยากจะไปไหนมาไหนด้วย
มาดูกันซิว่าเนิบนาบจะแก้ปัญหาที่ง่ายอะไรดี?